

Sygn. akt: I C 1410/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2020 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 1410/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. S. kwoty 69 810,87 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 26.02.2019r. do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podniósł, że żądana pozwem kwota wynika z umowy kredytu nr (...) \ (...) zawartej dnia 24.05.2017r. W związku z niewywiązywaniem się pozwanego z zawartej umowy i brakiem spłat, powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytu, co spowodowało, że roszczenie o zwrot kredytu pozostającego do spłaty stało się natychmiast wymagalne. Wraz z pismem wypowiadającym umowę powód wezwał pozwanego do dobrowolnego zaspokojenia roszczenia z możliwością uznania wypowiedzenia za bezskuteczne pod warunkiem spłacenia w terminie 30 dni zaległej kwoty. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie zajął stanowiska, co do tego żądania. Roszczenie o zwrot kredytu stało się wymagalne z dniem 18.12.2017r. Dalej powód wskazał, że na dochodzona pozwem kwotę składają się: należność główna w kwocie 60345,65 zł oraz odsetki za opóźnienie skapitalizowane na dzień sporządzenia pozwu w kwocie 8407,88 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04.07.2019r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24.05.2017r. pozwany R. S. zawarł z powodem (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę nr (...) (nr referencyjny (...) \ (...)) o udzielenie kredytu konsolidacyjnego. Umowa została zawarta za pośrednictwem pośrednika kredytowego. Całkowita kwota do zapłaty przez klienta wynosiła 334489,49 zł na co składały się: całkowity koszt kredytu w kwocie

185289,49 zł oraz całkowita kwota kredytu w kwocie 149 200,00 zł . Pożyczka miała zostać spłacona w 144 ratach miesięcznych w kwotach po 2 322,85 zł, pierwsza do dnia 26.06.2017r., kolejne do 25 dnia każdego kolejnego miesiąca, przy czym ostatnia rata, płatna do 25.05.2029r. miała wynosić 2 321,94 zł.

(d.: umowa kredytu – k. 31-40)

Na poczet zawartej umowy pozwany dokonał 4 wpłat: dnia 17.07.2017r. w kwocie 2.330,00 zł, dnia 09.08.2017r. w kwocie 2.000,00 zł, dnia 11.08.2017r. w kwocie 330,00 zł, dnia 28.02.2018r. w kwocie 150.000,00 zł

(d.: historia rachunku spłaty kredytu – k. 59-61, zestawienie należności i spłat – k. 62-64, zestawienie należności i zaległości – k. 65-66)

Pismem z dnia 30.10.2017r. bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytu powołując się na §10 umowy kredytu oraz §11 Regulaminu kredytowania. Wezwał także do zapłaty całości kredytu w łącznej kwocie 203 402,77 zł w terminie 30 dni. Wskazał także, że w przypadku uregulowania kwoty 9 310,77 zł wynikającej z niedotrzymania terminów płatności w terminie 30 dni od otrzymania pisma , wypowiedzenie nie będzie wywoływało żadnych skutków prawnych i N. Bank będzie traktował je jako niebyłe i niezłożone. Wypowiedzenie zostało wysłane listem poleconym dnia 31.10.2017r.

(d.: wypowiedzenie – k. 51, potwierdzenie nadania – k. 52-55)

W dniu 15.10.2019r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku nr (...) (...), gdzie kwotę z tytułu niespłaconego kapitału określono na 60 345,65 zł, kwotę niespłaconych odsetek umownych, naliczonych od 25.08.2017r. do 18.12.2017r. na 1057,34 zł, kwotę niespłaconych odsetek za zwłokę od dnia 31.08.2017r. do 14.10.2019r. na 13 748,86 zł.

(d.: wyciąg z ksiąg bankowych – k. 56)

W dniu 25.02.2019r.. bank wystąpił z pozwem w sprawie.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Sad ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda, które nie były kwestionowane przez pozwanego.

W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy powództwo nie może być uwzględnione.

Stosownie do stanu prawnego obowiązującego od 27.11.2015r. bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy, gdy pożyczkobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą pożyczki. Stosownie do art. 75 c ust. 1-2 Prawa Bankowego bank najpierw powinien doręczyć pożyczkobiorcy wezwanie do dokonania spłaty określone w powołanym przepisie oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu, nie krótszego niż 14 dni roboczych. Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec pożyczkobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy. Nie jest przy tym istotne, czy wypowiedzenie następuje ze względu na niedotrzymanie przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, czy utratę zdolności kredytowej. Należy także podkreślić, iż zgodnie z art. 75c ust. 2 Prawa Bankowego obligatoryjną częścią takiego wezwania jest informacja o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. W przypadku nie spełnienia wskazanych przesłanek, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna, zgodnie z art. 58 § 1 k.c. W szczególności nie prowadzi do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu (tak SO w Olsztynie w wyroku z 07.11.2018r., IX Ca 707/18 i powołane tam piśmiennictwo - T. Czech, Obowiązki banku w razie opóźnienia kredytobiorcy ze spłatą kredytu, M.Pr.Bank. (...) -78).

Wskazany przepis uszczegóławiający procedurę wypowiedzenia umowy kredytu został wprowadzony Ustawą z dnia 25.09.2015r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1854), która weszła w życie w dniu 27 listopada 2015 r. Zgodnie z art. 12 ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe, banki oraz

spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, w terminie 30 dni od dnia jej wejścia w życie, miały dostosować swoją działalność do wymagań określonych we wprowadzonym ustawą art. 75 c Prawa bankowego.

Z przedłożonego materiału dowodowego nie wynika by przed wypowiedzeniem umowy pożyczki bank (powód) doręczył pozwanemu wezwanie do dokonania spłaty, wyznaczył mu odpowiedni termin i poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Podkreślenia przy tym wymaga, iż wypowiedzenie umowy kredytu, którego dotyczy spór, zostało dokonane już po dacie wejścia w życie art. 75c Prawa Bankowego, wobec czego zarówno samo wypowiedzenie jak też tryb jego dokonania winny spełniać wymogi wskazane w powołanym przepisie. Ciężar dowodu w tym zakresie, stosownie do art. 6 k.c. obciążał powoda, który nie zaoferował Sądowi żadnego materiału dowodowego potwierdzającego spełnienie przez bank wskazanych wymogów ani nie zgłosił wniosków dowodowych w tym zakresie.

Powyższe ograniczenia w zakresie wypowiedzania umów kredytu wynikają przede wszystkim z faktu, iż wypowiedzenie umowy kredytowej stanowi bardzo dotkliwe dla kredytobiorców uprawnienie kształtujące banku w stosunku kredytowym, gdyż jego wykonanie może doprowadzić do zakończenia tego stosunku przed pierwotnie ustalonym okresem spłaty kredytu, co może skutkować bardzo negatywnie w sferze majątkowej kredytobiorcy. Stąd wskazane ograniczenia oraz wymogi, które mają przede wszystkim skłonić strony, a w szczególności bank, do współdziałania w zakresie umożliwienia dłużnikowi spłaty zobowiązania pomimo opóźnień, celem uniknięcia skutków zbyt ciężkich dla dłużnika. Bank wprawdzie nie ma obowiązku restrukturyzacji udzielonego kredytu zagrożonego wypowiedzeniem, ale stosownie do art. 75c ust. 3 ustawy Prawo bankowe, powinien umożliwić restrukturyzację. Z kolei odmowa restrukturyzacji wymaga od banku przekazania, bez zbędnej zwłoki, szczegółowego wyjaśnienia w formie pisemnej.

W ocenie Sadu, wypowiedzenie dokonane przez pozwanego w żaden sposób nie spełnia wymogów wskazanych w powołanym przepisie. Dalej należy zauważyć, iż nie określa ono również terminu wypowiedzenia oraz zawiera informacje wprowadzające w błąd klienta banku. Powołuje się bowiem na uregulowania zawarta w §10 umowy kredytu oraz §11 Regulaminu kredytowania, mające odnosić się do wypowiedzenia umowy kredytu. W zawartej przez pozwanego umowie kredytu jej poszczególne postanowienia nie są jednak oznaczone paragrafami a punktami, a uregulowania odnoszące się do wypowiedzenia znajdują się w punkcie III.6 umowy (k. 36). W punkcie III.10 umowy znajdują się definicje pojęć (k. 39-40). Z kolei §11 przedłożonego przez pozwanego Regulaminu kredytu gotówkowego z dnia 23.12.2015r. (k. 43-49) odnosi się do harmonogramu spłaty kredytu, a uregulowania dotyczące odstąpienia od umowy i wypowiedzenia umowy kredytu mają znajdować się w §13 regulaminu – zgodnie z nadaną mu nazwą. Uregulowane tam są jednak wyłącznie kwestie dotyczące odstąpienia klienta od umowy kredytu, brak natomiast jakichkolwiek uregulowań dotyczących wypowiedzenia umowy przez bank.

Jak już wskazano, w piśmie brak podania okresu wypowiedzenia oraz terminu od jakiego należy go liczyć. Głównym żądaniem powoda jest żądanie zapłaty należności w kwocie łącznej 203 402,77 zł w terminie 30 dni. Przy czym brak jakichkolwiek wskazań co do daty początkowej tego terminu. Jednocześnie w wypowiedzeniu został zawarty warunek rozwiązujący (ustanie skutków wypowiedzenia), zgodnie z którym zapłata kwoty 9 310,77 zł w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma spowoduje, iż nie będzie ono wywoływało żadnych skutków prawnych i będzie przez bank traktowane jako niebyłe i niezłożone. Takie oświadczenie woli powoda, nie może być uznane za wypowiedzenie jednoznaczne. Nie można w szczególności na jego podstawie wywnioskować kiedy nastąpią jego skutki i od kiedy biegnie 30 - dniowy termin wypowiedzenia. Tym samym nie można ustalić daty ewentualnej wymagalności roszczenia banku o zwrot niespłaconej części kredytu. Strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła daty doręczenia pozwanemu wypowiedzenia z dnia 30.10.2017r. Wobec tego w okolicznościach sprawy nie jest wykluczone założenie, że wpłata dokonana przez pozwanego w dniu 28.02.2018r. w kwocie 150.000,00 zł jest spełnieniem warunku zawartego w piśmie z dnia 30.10.2017r. i wobec pozwanego ustały skutki wypowiedzenia.

W tych okolicznościach w ocenie Sądu w żaden sposób nie można uznać, iż wypowiedzenie umowy kredytu, na które powołuje się powód (z dnia 30.10.2017r. – k. 51), było skuteczne i zgodne z wymogami art. 75c Prawa Bankowego.

Mając zatem na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności, a przede wszystkim fakt, jak już wyżej wskazano, nieważności wypowiedzenia, należało skonstatować, iż w konsekwencji zachodzi w sprawie brak wymagalności roszczenia. Wymagalność to stan, w którym wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia od dłużnika. Skoro więc roszczenie nie było wymagalne w chwili wniesienia pozwu, ani nie stało się wymagalne w chwili orzekania, powództwo podlegało oddaleniu.